Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8444
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

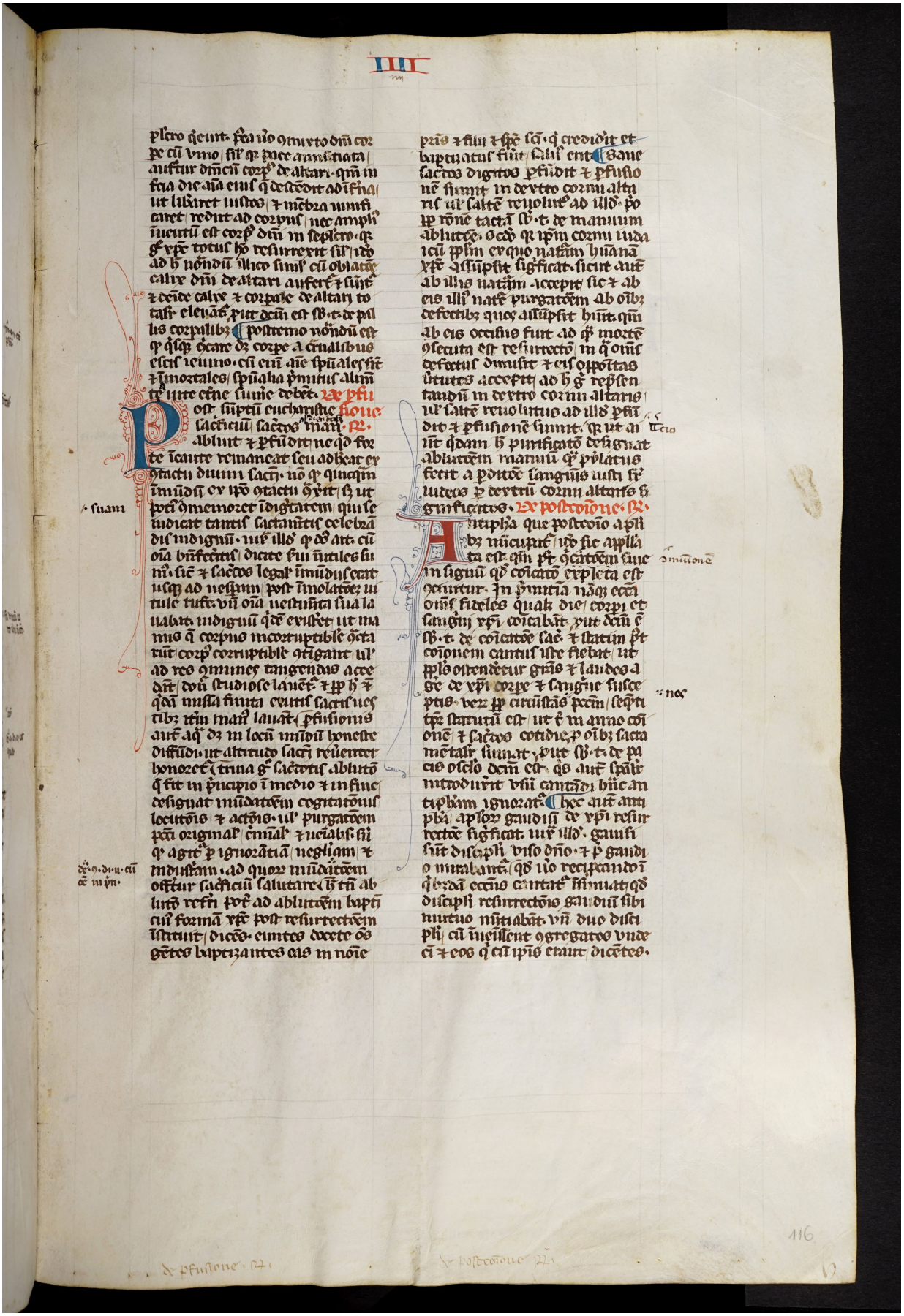

plero q̃ eunt. Ꝑea nõ o mirto dñi cor
pe cũ vino / sil' q̃ pnce ammistrata /
auferur dñicũ corp' de altari. quũ m
fra die aũ eius q̃ descẽdit ad ifma /
ut lubiret iustos / ⁊ mẽbra mmisi
tiret / redit ad corpus / nec ampl'
ñ ueniũ est corp' dñi m sepulcro. q̃
g' rẽ totus hõ resurrexit sil' / rẽdit
ad h̃ nõdũ illico simil' cũ oblatõe
calix dñi de altari auferẽ ⁊ sumẽ
⁊ deinde calice ⁊ corpore de altari to
tali. eleuãt. puta deũ est sb·t· de pal
lis corporalib; ¶ postremo nõdũ est
q̃ q̃sq̃ ocare d̃z corpe a cmualibus
elicit reuuno. cũ eũ aie spũales sint
⁊ ĩmortales / spũalia p̃mitus alum
tũ uite eterne sumie debẽt. Ex pfu
Post sũptũ eucharistie sacrificiũ / sacerdos manus
abluit ⁊ pfũdit ne q̃d fore
te ĩcaute remaneat seu ad heat ex
otactu diuini sacri. nõ q̃ quasi
ĩmũdũ ex ipo otactu ꝗrit / sz ut
pri d̃ memorer ĩdigtatem qui se
indicat tantis sactantis celebrã
dis mdignũ. nisi illd q̃ d̃ ant. cũ
oia bũfecerit / dicere sui ũtiles si
nt. sic ⁊ sacerdos legat ĩmũdus esse
tur sq̃z ad nesciũ post ĩmolatõe; in
tuile tuere. vñ oia uetusta sua la
uabat. mdignũ q̃d esset ut ma
nus q̃ corpus incorruptibile octa
tũt corp' corruptibile ꝗtigant / ul'
ad res qmunes tangendas acce
dat / dñi studiose lauet. ⁊ p̃ h̃ ⁊
q̃d mssa finita ceruis sacri nes
tib; rẽm man' lauat / pfusionis
aut aq̃ d̃z in loci mundi honeste
diffudi. ut altitudo sacri reuerenter
honoret ¶ trina g' sacerdotis abluto
q̃ fit in p̃ncipio ĩ medio ⁊ in fine
designat mũdatem cogitationis
locutõis ⁊ actõis. ul' purgatõem
pri original' cmual' ⁊ neciabis si
q' agit p ignoratiã negligẽ ⁊
industiam. ad quor mũdatõem
offtur sacrificiũ salutare. h̃ tũ ab
luto refert pte ad ablutõem bapti
cui formã rẽ post resurrectõem
ostituit / dicẽs. euntes docete oes
gẽtes baptizantes eos in nõie
patris ⁊ filii ⁊ spũ sci. q̃ credidit et
baptizatus fuit / salus erit ¶ Sane
sacerdos dignos pfũdit ⁊ pfusio
nẽ sumit in dextro cornu altari
ris ul' saltẽ reuolutus ad illd̃ po
p̃ rõnẽ tactã sb·t· de manuum
abluto. eo q̃ ipm cornu unda
ici ppm ex quo natũm humãnã
rẽ assũpsit significat. sicut aut
ab illis natũm accepit / sic ⁊ ab
eis illi nate purgatõem ab oib;
defectib; quos assũpsit humãn. qm
ab eis occisus fuit ad ꝗ morte
oseqnta est resurrectõ / in q̃ omis
defectus dimisit ⁊ eis opositas
ũtutes accepit / ad h̃ g' repsen
tandũ in dextro cornu altaris /
ul' saltẽ reuolutus ad illd̃ pfũ
dit ⁊ pfusionẽ sumit. q̃z ut ai
nit q̃dam h̃ purificatõ designat
abluto manuũ q̃ p̃latus
fecit a p̃ditõe sanguis uulti fi
luceos p dextrũ cornu altaris h̃
gnificatos. Ex postcoũnio. R.
Antiphõa que postcoũio apli
d̃z nũcupat / nõ sic applicã
ta est qm pt ocitõem sine
in signũ q̃d colcatõ expleta est
ocurtur. In p̃mitia nãq; ecci
oñs fideles quat die / corpi et
sanguis rpi colcabãt / puta deũ e
sb·t· de colcatõe sac ⁊ statim pt
coionem cantus ulte fiebat / ut
ppl's ostendẽtur grãs ⁊ laudes a
ge de rpi corpe ⁊ sanguine suscep
tis. vel p̃ circũstãs pcẽn / sep̃ti
tpe statutũ est ut ẽ in anno coi
onẽ ⁊ sacerdos cotidie. p oib; sacra
metalis sumat. puta sb·t· de pa
cis osculo deũ est. qs aut spãlis
introduxit usũ cantãdi hũc an
tiphõam ignorat. hec aut anti
phõa apl'or gaudiũ de rpi resur
rectõe significat. nisi illd̃. gaudi
sunt discipli viso dño ⁊ p̃ gaudi
o miralant. q̃d nõ recipiendo ĩ
q̃bzdã eccias cantate sumunt q̃d
discipli resurrectõis gaudiũ sibi
nuntiabãt. vñ duo disci
pli / cũ ĩnessent o gregatos vnde
cim ⁊ eos q̃ cũ ipis erant dicẽtes.

suam

ꝛ nõ

dr·o·d·u·cũ
de mpn·

de pfusione. R.

de postcoũio. R.